

יְדִי יָסְדָה אֶרְצָה. (תהלים כ"ט) קֹול ה' בַּחֲדָר. וְאֹמֵר (תהלים קי"א) הֹד וְחֶדֶר פְּעָלוֹ וְצִדְקָתוֹ. (תהלים כ"ט) קֹול יְיַי שְׁבָר אֶרְזִים, זֶה קְשַׁת שְׁמִשְׁבָּרָת עַצִּי אֶרְזִים וְעַצִּי בָּרוֹזְשִׁים. (תהלים כ"ט) קֹול יְיַי חַצְבָּת לְהַבּוֹת אָשׁ, זֶה שְׁעוֹשָׂה שְׁלֹום בֵּין הָאָשׁ וּבֵין הַמִּינִים, שְׁחוֹצָב פָּח הָאָשׁ וּמוֹגָע אֶתְתוֹ מַלְחָךְ הַמִּינִים גַּם מוֹגָע מַלְכָבּוֹתָו. (תהלים כ"ט) קֹול יְיַי יְחִיל מִדְבָּר, שְׁנָאָמֵר (תהלים י"ח) וְעַשָּׂה חַסְד לְמַשִּׁיחּוֹ לְדִוד וְלִזְרָעּוֹ עד עַזְלָם. יוֹתֶר מִן הַמִּדְבָּר. (תהלים כ"ט) קֹול יְיַי יְחֹלֵל אִילוֹת וַיְחַשֵּׁפֵעַ יְעֻרּוֹת וּבָהִיכְלוֹ בָּלוֹ אָמֵר בָּבּוֹד. דְבָתִיב (שיר השירים ב') הַשְׁבָעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם בְּצָבָאות אוֹ בְּאִילוֹת הַשְׁדָה. הָא לְמִדָּת שְׁבָשָׁבָע קֹולות נִתְנָה הַתּוֹרָה, וּבְכָלָם נְגָלָה עַלְיהֶם אָדוֹן הָעוֹלָם וּרְאוֹם, וְהִינוּ דְבָתִיב (שמות ב') וּבָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלָת.

לשון הקודש

יְדִי יָסְדָה אֶרְצָה. (תהלים בט) קֹול ה' בַּחֲדָר. וְאֹמֵר (שם קי"א) הֹד וְחֶדֶר פְּעָלוֹ וְצִדְקָתוֹ. (שם בט) קֹול יְיַי שְׁבָר אֶרְזִים, זֶה קְשַׁת שְׁמִשְׁבָּרָת עַצִּי אֶרְזִים וְעַצִּי בָּרוֹזְשִׁים. (שם טט) קֹול יְיַי חַצְבָּת לְהַבּוֹת אָשׁ, זֶה שְׁעוֹשָׂה שְׁלֹום בֵּין הָאָשׁ וּבֵין הַמִּינִים, שְׁחוֹצָב פָּח הָאָשׁ וּמוֹגָע אֶתְתוֹ מַלְחָךְ הַמִּינִים גַּם מוֹגָע מַלְכָבּוֹתָו. (שם טט) קֹול יְיַי יְחִיל מִדְבָּר, שְׁנָאָמֵר (שם י"ח) וְעַשָּׂה חַסְד לְמַשִּׁיחּוֹ לְדִוד

בְּתֻובָה אַחֵד אֹמֶר (תהלים י"ח) וַיִּטְשְׁמִים וַיִּרְדֵּן וַעֲרָפֶל תְּחִתָּת רְגָלָיו. ובתוב אַחֵד אֹמֶר (שמות כ) בַּי מִן הַשְׁמִים דְּבָרַתִּי עַמְּכֶם. הָא בַּיְצָד אֲשֶׁר הַגְּדוֹלָה הִיְתָה בָּאָרֶץ שֶׁהוּא קֹול אַחֵד, וְשֶׁאָרְכָה קֹלוֹת הָיָה בְּשָׁמִים, דְּבָתִיב (דברים ז) מִן הַשְׁמִים הַשְׁמִיעָה אֲתָה קֹלוֹ לִיְסַרְךָ וְעַל הָאָרֶץ חֲרָאָךְ אֲתָה אֲשֶׁר הַגְּדוֹלָה וְדָבָרְיוּ שְׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאָשׁ. וּמַאי הִיא גְּדוֹלָה, וּמַאֲלָו הִיה יוֹצֵא דָבָר מִתּוֹךְ הָאָשׁ, שָׁנָאָמָר וְדָבָרְיוּ שְׁמַעַת מִתּוֹךְ הָאָשׁ.

וּמַאי (דברים ז) וְתִמְוֹנָה אַיִּגְכֶם רָאִים זוֹלָתִי קֹול, הַהוּא בְּקָדָר לְהָם מִשָּׁה לִיְשָׁرָאֵל (דברים ז) בַּי לֹא רָאִיתָם בָּל תִּמְוֹנָה. תִּמְוֹנָה, וְלֹא בָל תִּמְוֹנָה. מְשַׁל לִמְהָה הַדָּבָר דַוְמָה לִמְלָךְ שְׁהִיה עוֹמֵד עַל עַבְדָיו מַעַטָּף בְּכָסּוֹת לְבָנָה, לֹא דַי לְאִימָת הַמֶּלֶךְ שִׁיסְתַּבְּלוּ בְּלִבּוֹשָׁיו, וְעוֹד רְחוֹק הִיה הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ

לשון הקודש

כתוב אַחֵד אֹמֶר, (תהלים י"ח) וַיִּטְשְׁמִים מִתּוֹךְ הָאָשׁ. וְמַהי גְּדוֹלָה? וּמַאֲלָו הִיה וַיִּרְדֵּן וַעֲרָפֶל תְּחִתָּת רְגָלָיו. ובתוב אַחֵד אֹמֶר, (שמות ט) בַּי מִן דְּשָׁמִים דְּבָרַתִּי עַמְּכֶם. הָא בַּיְצָד? אֲשֶׁר הַגְּדוֹלָה הִיְתָה בָּאָרֶץ שֶׁהוּא קֹול אַחֵד, וְשֶׁאָרְכָה קֹלוֹת הָיָה בְּשָׁמִים, שְׁבָתוֹב (דברים ח) מִן הַשְׁמִים הַשְׁמִיעָה אֲתָה קֹלוֹ לִיְסַרְךָ וְעַל הָאָרֶץ חֲרָאָךְ אֲתָה אֲשֶׁר הַגְּדוֹלָה וְדָבָרְיוּ שְׁמַעַת

קוֹלֹו, יִכּוֹלֵין לְרָאֹות גַּרְזָנוּ אָמְרָתֶת לֹא, הֲא לְמִדְתָּת שְׁרָאוּ תִּמְוֹנָה וְלֹא בֶּל תִּמְוֹנָה, וְהִינֵּנוּ דְּבָתִיב, וְתִמְוֹנָה אַיִּגְכָּם רְאִים זָוְלָתִי קוֹל. וּבְתִיב (דברים ז) קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שְׂמֻיעִים.

בְּתוּב אַחַד אוֹמֵר, וּבֶל הָעֵם רְאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, וּבְתוּב אַחַד אוֹמֵר קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שְׂמֻיעִים. הֲא בִּיצָּד, בְּתִחְלָה רְאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. וּמָה רְאָו שְׁבַע קּוֹלוֹת שֶׁאָמַר דָּוֹד וְלִסְוֹפֶר שְׂמֻעוֹ הַדָּבָר יוֹצֵא מִבֵּין בָּלָם. וְהָא אַיִּגְעָן עַשֶּׂר. דְּרָבָנוּ אָמְרִי דְּכָלָהוּ אָמְרוּ בְּחַדָּא מְלָתָא, בֵּן בָּלָהוּ בְּחַדָּא מְלָתָא אָמְרוּ. וְהָוּ שְׁבַעַת מְאֻמָּרוֹת בְּשְׁבַעַת קּוֹלוֹת. וְעַל דָּא נָאָמַר קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שְׂמֻיעִים וְתִמְוֹנָה אַיִּגְכָּם רְאִים זָוְלָתִי קוֹל. הֲא לְמִדְתָּת דְּכָלָהוּ בְּחַדָּא, מְחַדָּא מְלָתָא אָמְרוּ. וּבְעַבְור שְׁלָא יַטְעַו

לשון הקידוש

בְּכָסּוֹת לְבָנָה, לֹא דַי לְאִימָת הַמֶּלֶךְ שִׁיסְתַּכְלוּ בְּלִבְוֹשֵׁי, וְעוֹד רְחֹוק הִיה הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוּ קוֹלָנוּ, יִכּוֹלֵין לְרָאֹות גַּרְזָנוּ? אָמְרָתֶת לֹא, הָרִי לְמִדְתָּת שְׁרָאוּ תִּמְוֹנָה וְלֹא בֶּל תִּמְוֹנָה, וְהִינֵּנוּ שְׁבָתִיב, וְתִמְוֹנָה אַיִּגְכָּם רְאִים זָוְלָתִי קוֹל. וּבְתִיב (שמ"ט) קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שְׂמֻיעִים.

בְּתוּב אַחַד אוֹמֵר, וּבֶל הָעֵם רְאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, נָאָמַר, קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שְׂמֻיעִים וְתִמְוֹנָה אַיִִגְכָּם רְאִים זָוְלָתִי קוֹל. הָרִי לְמִדְתָּת

יִשְׂרָאֵל לֹאמֶר, אֶחָרִים יַעֲזֹרְוָהוּ מִן הַמְּלָאכִים, אֲفִיכְוּלָוּ לְבִדּוֹ לֹא יוּכַל לְהִזְמִין חִזְקָה בְּלִבְנָה, בְּעַבוּר כְּךָ חִזְר וּבְלָלָם.

דָּבָר אֶחָר שֶׁלֹּא יָאִמְרוּ הָעוֹלָם, הַזָּאִיל וְהַם עָשָׂרָה מִאָמָרוֹת לְעֵשֶׂר מִלְּאָכִים שֶׁמְאָה לֹא יוּכְלוּ לְדִבָּר עַל פֶּה אֶחָד, בְּתִיב בֵּית אָנְבִי וּבְלַל בְּלִי הָעָשָׂרָה. וּמְאָי עָשָׂרָה מִלְּכִים, שְׁבַע קְוּלוֹת וִשְׁלֹשָׁה מִאָמָרים. וּמְאָי אֹמְרִים דְּבָתִּיב (דברים כ"ו) וַיְיִצְחַק הָאָמִירָה הַיּוֹם. וּמְאָי נִגְהֹז שְׁלֹשָׁה, דְּבָתִּיב (משלי ד') רָאשִׁית חִכְמָה קְנָה חִכְמָה וּבְכָל קְנִינָה קְנָה בִּינָה. בְּמָה דָּאַת אָמָר (איוב ל"ב) וְנִשְׁמָת שְׁדִי תְּבִינָם. נִשְׁמָתוֹ שֶׁל שְׁדִי, הִיא תְּבִינָם. שְׁלִישִׁית מִאָי חִזְוִי כִּדְאָמָר לֵיהֶה הַהוּא גִּבְּרָא סְבָא לְהַהוּא יִנוֹקָא. בְּמַפְלָא מַפְךָ אֶל תְּדִרְשׁ וּבְמַכְסָה מַפְךָ אֶל תְּחִקָּר.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שְׁפָלָם בְּאֶחָר מְדִבּוֹר אֶחָד נִאָמָר. הָעָשָׂרָה מִלְּכִים? שְׁבַע קְוּלוֹת וִשְׁלֹשָׁה מִאָמָרים. וּמְה אֹמְרִים? שְׁבַתּוֹב (דברים כט) אֶחָרִים יַעֲזֹרְוָהוּ מִן הַמְּלָאכִים, אֲפִיכְוּלוּ לְבִדּוֹ לֹא יוּכַל לְהִזְמִין חִזְקָה בְּלִבְנָה. בְּעַבוּר כְּךָ חִזְר וּבְלָלָם.

דָּבָר אֶחָר, שֶׁלֹּא יָאִמְרוּ הָעוֹלָם, הַזָּאִיל וְהַם עָשָׂרָה מִאָמָרוֹת לְעֵשֶׂר מִלְּאָכִים, שֶׁמְאָה לֹא יוּכְלוּ לְדִבָּר עַל פֶּה אֶחָד, בְּתִוב בּוּ "אָנְבִי", וּבְלַל בְּלִי הָעָשָׂרָה. וּמְה

במה שחרשטייך התבונן, אין לך עסק בנסתירות. **תגנא** (משל לי כ"ה) בבד אליהם הסתר דבר. מאי דבר, במה דאת אמר (תהלים קי"ט) ראש דברך אמרת. (משל לי כ"ה) ולבוד מלכים חקור דבר. מאי דבר, דכתיב (משל לי כ"ה) דבר דבר על אפנינו. אל תקרי אפנינו, אלא אופנינו: (עד כאן מההשומות).

אמר רבי שמעון, רישי דעתם בלחוֹדִיהוּ, רישי דשׁבטין בלחוֹדִיהוּ. נוקבי בלחוֹדִיהוּ. חמש דרגון לימינא, וחמש דרגון לשמאלא. הדא הוּא דכתיב, (דברים כט) אתם נצבים היום כלכם לפני יי' אלהיכם ראשיכם שבטיכם ז肯יכם ושוטריכם כל איש וכו', הדא חמש דרגון לימינא. וחמש דרגון לשמאלא מאן איינן. הינו דכתיב, (דברים כט) טפכם, גשיכם, וגרך אשר בקרבת מתחנית, מהטב עזיך, עד

לשון הקידוש

ובמקרה מטה אל תחקר. במה שחרשטייך התבונן, אין לך עסק בנסתירות. **שנינה**, (משל לי כה) בבד אליהם הסתר דבר. מה הדבר, כמו שנאמר (תהלים קיט) ראש דברך אמרת. (משל לי כה) ולבוד מלכים ראש דברך אמרת. מה הדבר? שבותוב (שם) דבר דבר על אפנינו. אל תקרי אפנינו, אלא טפכם, גשיכם, וגרך אשר בקרבת

ובמקרה מטה אל תחקר. במה שחרשטייך התבונן, אין לך עסק בנסתירות. **שנינה**, (משל לי כה) בבד אליהם הסתר דבר. מה הדבר, כמו שנאמר (תהלים קיט) ראש דברך אמרת. (משל לי כה) ולבוד מלכים ראש דברך אמרת. מה הדבר? שבותוב (שם) דבר דבר על אפנינו. אל תקרי אפנינו, אלא אופנינו: (עד כאן מההשומות)

שָׁאֵב מִימִיךְ . הַא חֶמֶשׁ דָּרְגִין לְשָׁמָאלָא.

כֹּלְהוּ דָּרְגִין אֲתַתְקָנוּ בְּגֻוָּגָא דְלָעִילָא. לְקַבְּלִיהָן
יָרְתָהוּ יִשְׂרָאֵל אֲחַשְׁנָת עַלְמִין, עַשְׁר אַמִּירָן,
דָּבָהּוּ תְּלִין כָּל פְּקוּדִין, וְכָל זְבוּזִין, וְכָל יְרוּתָה
אֲחַסְנָא, דָּאִינְנוּ חַזְלָקָא טָבָא דִיְשָׂרָאֵל.

תָּאָנָא, בְּהַהְיא שְׁעַתָּא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֲתַגְלִי בְּטוּרָא דְסִינִי, הָיוּ חֶמֶן בְּלָ
יִשְׂרָאֵל, כְּמַאֲן דְחַמֵּי נְהֹרָא בְּעַשְׁיַשְׁתָּא, וִמְהַהְוָא
נְהֹרָא הָהָה חַמֵּי כָּל חַד וְחַד, מַה דְלָא חֶמֶא
יְחִזְקָאֵל גְּבִיאָה.

מְאֵי טַעַמָּא. מְשׁוּם דָּאִינְנוּ קְלִין עַלְאַיִן, אֲתַגְלִיאָו
(נ"א אַתְגָּלִיפָּו) בְּחַד, כְּמָה דָּאִמְינָא, דָּבָתִיב, וְכָל
הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. אָבָל בִּיחִזְקָאֵל, שְׁבִינְתָּא

לשון הקודש

מְחַנֵּה, מְהַטֵּב עַצִּיךְ, עַד שָׁאֵב מִימִיךְ.
הַרְיָ חֶמֶשׁ דָּרְגָנוֹת לְשָׁמָאל.
כָּל הַדְּרָגוֹת הַתְּתָקָנוּ בָמָו שְׁלָמָעָלה.
כְּנַנְקָם יְרִישָׁו יִשְׂרָאֵל יְרִישָׁת עַולְמִים,
עַשְׁר אֲמִירָת, שְׁבָהּן תְּלוּוֹת בָּל
הַמְצֻוֹת וְכָל הַזְּבִיחָות וְכָל יְרִישָׁת נְחַלָּה,
שָׁהָם הַחְלָקָה הַטוֹב שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
שְׁגִינָה, בָּאוֹתָה הַשְׁעָה שְׁהַתְגָּלָה

**אתגלי ברתיכוי, ולא יתר, והוה חמוי, במאן דחמי
בר בוטלין סגיאין.**

**אמר רבי יהודה, זבאה חולקא דמשה, דכתיב
ביה, וירד יי' על הר סיני ויקרא יי' למשה,
זבאה דרא, דכתיב ביה, וירד יי' לעיני כל העם
על הר סיני.**

תא חזי, כתיב (דברים ל) **מי מינו איש דת לו, דהא
מי מינא אתגלי מה דאתגלי. מה בין הא
להאי. אמר ר' יוסי, הכא בסיני, רישא וגופא
דמלבא, דכתיב, (שמואל ב כב) **וית שמים וירד, ובatter
דאית רישא, אית גופא, אבל ביהוקאל כתיב** (יחזקאל
ו. ותהי עליו שם יד יי', דאתגלי ידא, ולא גופא.
וتنין, אפלו בידא, יד יי' על אה, יד יי' תטהה.**

לשון הקודש
הקהלת. אבל ביהוקאל, השכינה נגלה
במרכבותיה ולא יותר, וזה רואה במי
- ראש וגוף הפלך, שבתוב (שמואל-ב כב)
וית שמים וירד. ובמקום שיש ראש יש
גוף. אבל ביהוקאל כתוב ותהי עליו שם
יד ה', שתרתגלתה ריד ולא הגוף. ושנינו,
אפלו ביה, יד ה' על יונה, יד ה' תחתנה.
ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני.
בא וראה, כתוב מי מינו איש דת לו,

תא חוי, בתיב נפתחו השםים ואראה מראת אללים. מראת בתיב חסר, לא תהזה דבגין שכינתה קאמר, דהא ואראאה מראת חסר, מראאה חד. אמר ר' יוסא, וכי שכינתה לאו כלא. אמר רבוי יוסף, לא דמי רישא דמלכა, לרגלווי דמלכא, אף על גב דכלא חוי בגופא דמלכא.

תא חוי, בישעיה בתיב, (ישעה ו) ואראאת את יי', ביהזקאל בתיב, ואראאה מראת אללים, הכא את, הtmp מראת. מה דחמא דא, חמא דא, זאה חולקיה דמשה, דלא הוה נביאה מהימנא שליפה בותיה.

ואראאת את יי', את דיקא. ואראאה מראת אללים, מראת דיקא. ובדרגה חד הוו. אי (דף פ"ב ע"ב) הבי, אמאי לא פריש ישעיה כולי hei. אמר רבוי

לשון הקודש

בא וראה, כתוב נפתחו השםים ואראאה מראת אללים. מראת בתוב (ישעה ו) ואראאת את ה. ביהזקאל בתוב ואראאה מראת אללים.ongan את, שם מראת. מה שראה זה - ראה זה. אשרי חלקו של משה, שלא היה נביא נאמן שלו במותו. ואgra את ה, את דוקא. ואראאה מראת אללים, מראת דוקא. ובדרגה אחת היה אם בך, או לטה לא פריש ישעיה כל זה? אמר רבוי יוסא, וכי שכינה לא הפל? אמר רבוי יוסף, לא דומה ראש המלך לרגלי המלה, אף על גב שהפל נמציא בגוף המלך.

יוסי, דא כליל, דא פריש. מאי טעמא פריש כולי
האי יחזקאל. אלא, פלא אצטראיך בגיניהון
הישראל, דינגעון חביבותא דחביב להו קדשא
בריך הוא, דשכינתיה ורתוויו אתין לדירא
בינייהו בגולותא.

אמיר רבי חייא, באָרֶץ בְּשָׁדִים, זהא כתיב (ישעה כט)
הן אָרֶץ בְּשָׁדִים זה העם לא היה, אמא
אתגלי שכינה תפן. אי תימא בגיניהון ישראל,
זהו טב דתשרי שכינה בגינויו, ולא יתגלייא.
אלא, הבי תאנה, אי לאו דאתגלייא לא הו ידען.
זהא דאתגלייא, מה כתיב, על נהר כבר, על מיא,
באתר דלא יסתאב, ולא שרי מסאותה.
זההוא נהרא, הזה חד מארע ע נהרין, דנפקין
מגנטא דעתן, דכתיב על נהר כבר. מאי כבר.

לשון הקודש

תאמר בשביל ישראל – היה טוב
שתשרה שכינה בתוכם ולא תתגלה.
אלא בה שנינו, אם לא היה גנלית, לא
הייו יודעים.

וזה שהתגלה, מה כתוב? על נהר
בר. על הנהר. במקום שלא נטמא ולא
שורה טמאה. ואוטו נהר היה אחד
מאבעה נהרות שיוצאים מגן עדן,
שבתו על נהר בר. מה זה בר?

אמיר רבי יוסף, זה כלל וזה פרש. מה
הטעם יחזקאל פרש את כל זה? אלא
הבל ה策ך בשビル ישראל, שידעו את
החבר שכחוב אוטם הקדוש ברוך הוא,
ששכינהו ומרכבותיו באו לדור בינויהם
בגלוות.

אמיר רבי חייא, באָרֶץ בְּשָׁדִים? והרי
כתיב (ישעה כט) הן אָרֶץ בְּשָׁדִים זה העם
לא היה. למה התגלה שם שכינה? אם

דְּכָרְךָ הַוָּה. מִאֵתֶר דְּשִׁבְגִּנְתָּא שְׂרִיא עַלְזִי. וּכְתִיב
וְתַהְיֵי עַלְיוֹ שֵׁם יַד יְהִי, שֵׁם, וְלֹא בְּאֵתֶר אַחֲרָא.

אמָר רַבִּי חִיא, בְּתִיב וּמִתּוּכָה דְּמוֹת אֶרְבֶּעָה חַיּוֹת
וּזְהָה מִרְאֵיָהּ דְּמוֹת אָדָם לְהַגָּה. תָּאָנָא בְּרוֹזָא
עַלְאָה, אֶרְבֶּעָה חִיוּן אֵית, דְּאִינְהוּ לְגַ� בְּגַ� הַיְבָלָא
קְדִישָׁא, וְאַינְנוּ קְדִמָּאי, עַתִּיקָה דְּעַתִּיקָה קְדִישָׁא,
בְּלֹא דְּשָׁמָא עַלְאָה. וַיְחִזְקָאָל חַמָּא, דְּמוֹת
הַרְתִּיבִין עַלְאַיִן, דְּהָא הַזָּא חַמָּא, מִאֵתֶר דְּלֹא הַזָּה
נְהִיר כָּל בָּה. תָּאָנָא, בְּגַוּנָא דְּלָעִילָא, אֵית לְתַתָּא
מִינְיָהוּ, וּבָנָ בְּכָלָהוּ עַלְמַיִן, פּוֹלָהוּ אַחִידָן דָּא בְּדָא,
וְדָא בְּדָא.

וְאֵי תִּמְאֵ לְעִילָא נְתִיר הַחַמָּא. תָּגִינָן, מֵשָׁה חַמָּא
בְּאַסְפְּקָלְרִיא דְּנַחְרָא, וּבָלָהוּ גְּבִיאֵי לֹא חַמָּו
אֶלָּא מָגוֹ אַסְפְּקָלְרִיא דְּלֹא נַחְרָא, דְּכִתִּיב וְאַרְאָה

לשון הקידוש

רָאָה דְּמוֹת הַפְּרֶבֶבּוֹת הַעַלְיוֹנוֹת, שְׁהָרִי
הָוָא רָאָה מִפְּקוּדָה שְׁלָא הָהִיא מִאֵיר בְּלָ
בָּה. שְׁנִינוּ, בָּמוֹ שְׁלָמָעָלה יִשׁ לְמַטָּה
מִקְּהָם, וּבָנָ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת בְּלָם אֲחוֹנוּם זֶה
בָּוָה וּזֶה בָּוָה.

וְאֵם תָּאָמֵר שֶׁהָוָא רָאָה יוֹתֵר לְמַעַלָּה –
שְׁנִינוּ, מֵשָׁה רָאָה בְּאַסְפְּקָלְרִיא
שְׁמָאוּרָה, וּבָל הַגְּבִיאִים לֹא רָאוּ אֶלָּא
מִתּוֹךְ אַסְפְּקָלְרִיא שָׁאִינָה מְאִירָה,

שְׁפָבָר הָהִיא מִפְּקוּדָה שְׁשִׁבְגִּנְתָּה שְׂוֹרָה עַלְיָה,
וּכְתוּב וְתַהְיֵי עַלְיוֹ שֵׁם יַד הָה, שֵׁם וְלֹא
בְּמִקּוֹם אַחֲרָה.

אמָר רַבִּי חִיא, בְּתִיב וּמִתּוּכָה דְּמוֹת
אֶרְבֶּעָה חַיּוֹת וּזְהָה מִרְאֵיָהּ דְּמוֹת אָדָם
לְהַגָּה. שְׁנִינוּ, בְּסֻוד עַלְיוֹן אֶרְבֶּעָה חַיּוֹת
יֵשׁ שְׁהָן לְפִנֵּי וּלְפִנֵּים הַהִכְלָל הַקְּדוּשָׁה,
וְהָן רַאשָׁנוֹת, הַעֲתִיקִים מִהְעַתִּיק
הַקְּדוּשָׁה, בְּלָל הַשֵּׁם הַעַלְיוֹן. וַיְחִזְקָאָל

מְרָאַת אֱלֹהִים. וכתיב (במדבר יט) אם יהי נביאכם יי' במראה אליו אתה וגו' לא בן עבدي משה וגו' וכתיב פה אל פה אמר ב'.

אמֶר רַبִּי יוֹסֵי, תֵא חֲזִי, דְגִבְיאַין כֶלֶחֶז לְגַבְיהָ, בְנוֹקְבָא לְגַבְיִ דְכוֹרָא, דְכַתִּיב פָה אֶל פָה אָדָבָר בּוֹ וּמְרָאָה. וְלַשָּׁאָר נְבִיאִים (בתייב, במראות ולמשה יי') במראה אליו אתה ולא מראת. כל שבען יחזקאל, דאפיקלו מראת לא בתיב בהה, אלא מראת חסר, וכל שבען דכתיב במשה, ולא בחידות, אלא כל מלאה על בריה. ובאה איה דרא, דגביאה דא שרי בגוינויה.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי בָרַבִּי יְהוָדָה, אֲפִין בְאֲפִין חָמוֹן יִשְׂרָאֵל זַיו יְקֻרָא דְמַלְכֵיהָן, (נ"א דמאריהן) ולא הוה בהז סומין, וחתאין, וקטיעין, וחרשין. סומין,

לשון הקידוש

מראות. כל שבען יחזקאל, שאפלו מראת שבתוב ואראה מראת אליהם. וכתוב (במדבר יט) אם יהי נביאכם ה' במראה אליו אתה וגו' לא בן עבدي משה וגו', וכל שבען שבתוב במשה ולא בחידות, אלא כל דבר על בריה. אשרי הדור שהגביא

הזה שרווי בתוכם.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי בָרַבִּי יְהוָדָה, פניהם בפניהם ראו יישראל את זיו כבוד מלכים, וכתוב פה אל פה אמר ב'.

הגביאים כלם לנקיו ננקבה לנבי הזכר, שבתוב פה אל פה אמר ב' ומראה.

ולשאָר הַגִּבְיאִים (בתוֹב בְמְרֹאות, וּמְשָׁה - ח) במראה אליו אתה וכתוב א.

מִשְׁמָעַ דְּכַתִּיב וְכֹל הָעֵם רֹאשִׁים. חֲגִירִין, דְּכַתִּיב וַיַּתְּצַבֵּו בְּתִתְחִתִּית הַהֶּר. קְטֻיעִין וְחֶרְשִׁין, נְעִשָּׂה וְנִשְׁמָע. וְלוֹזָמָנָא דָאָתִי בְּתִיב (ישעה לה) אֹז יְדַלֵּג בְּאַיִל פְּסַח וְתַרְן לְשׁוֹן אָלָם.

וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֶלְهָה לִאמְרָה. (שמות כ רבי יהודה פתח, תהילים קו מי ימְלַל גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמַע כָּל תְּהִלָּתוֹ. בְּכֹמָה אֲרַחִין, אָוּרִיתָא אָסְהִידָת בְּבָר נְשָׁה, דְלָא יְהֹוב קְמִי מְאַרְיָה. בְּכֹמָה אֲרַחִין, יְהֹיב לֵיה עִיטָא, דְלָא יְסַטֵּי מְאַרְחָוי לִימָנָא וְלִשְׁמָאָלָא. בְּכֹמָה אֲרַחִין יְהֹיב לֵיה עִיטָא, הַיְד יְתּוֹב קְמִי מְאַרְיָה, וְיִמְחֹל לֵיה.

דְתַנְן, שִׁית מָאָה וְתָלַת עָשָׂר זִיגִי עִיטָא, יְהֹיב אָוּרִיתָא לְבָר נְשָׁה, לְמַהְנוּ שְׁלִים בְּמְאַרְיָה, בְּגִין דְמְאַרְיָה בְּעָא לְאוֹטָבָא לֵיה בְּעַלְמָא דִין

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שְׁבַתּוֹב וְכֹל הָעֵם רֹאשִׁים. חֲנִינִים - בְּכֹמָה דְּרָכִים הַעִירָה הַתּוֹרָה בְּאַדְם שְׁבַתּוֹב וַיַּתְּצַבֵּו בְּתִתְחִתִּית הַהֶּר. קְטֻעִים וְחֶרְשִׁים - נְعִשָּׂה וְנִשְׁמָע. וְלַעֲתִיד לְבָא בְּתוֹב (ישעה לה) אֹז יְדַלֵּג בְּאַיִל פְּסַח וְתַרְן לְשׁוֹן אָלָם.

וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֶלְהָה לְאַמָּה. רַבִּי יהודה פתח, תהילים קו מי ימְלַל גְּבוּרוֹת ה' יִשְׁמַע כָּל תְּהִלָּתוֹ.

ובעלמא דאתני. ויתיר בעלמא דאתני, דהא תנינן, כל מה דקודשא בריך הוא אשלים ליה לבר נש, מאינון טבאן דזבי בהו לעלמא דאתני אשטלים בהו. מאי טעמא. משום דעלמא דאתני דקודשא בריך הוא הני. (יאי תיא רחאי עלא לאו ריקיה הוא אלא)

והבי תנינן, האי עלמא לקבליה לעלמא דאתני, לא הויא אלא כפרוזדור לגביו טרקלין. בגין לכך עלמא דאתני דקודשא בריך הוא הויא זבד זבי ההוא זפאה, בידידיה זבי. דתניא, כתיב (דברים יח) ונחלתה לא יהיה לו בקרב אחיו. מאי טעמא. משום דיבוי הואה נחלתתו. זפאה חילקיה, מאן דזבי לאחסנא אחסנתא עלאה דא. זבי בה בעלמא דא, ובביתא דהאי עלמא. לכך בעלמא דאתני, ובביתא עלאה קדישא, דכתיב, (ישעה נ) ונחתתי להם ביתי ובחומותי יד

לשון הקורש

בעולם הזה ולולים הבא, יותר לעולים הבא, שחריר שנינו, כל מה שהשלים הקדוש ברוך הוא לאדם - מאותן טובות שזכה בהם לעולם הבא השתלים בהם. מה הטעם? משום שהעולם הבא הוא של הקדוש בריך הוא. (אם תאמר שהעולם הזה אינו שלו אלא) יכח שנינו, העולם הזה בנגד העולם הבא ובביתה העליון הקדוש, שבתוכו (ישעה נ) ונחתתי להם ביתי ובחומותי יד

וַיְשִׁם, (דף פ"ג ע"א) **זְבָחָה חֲזִילָה דְהַהוּא זְבָחָה דְמַדּוֹרִיה עִם מְלֵבָא בְּבִיתְיָה.**

רַבִּי שְׁמֻעֹן אָמַר, **זְבָחָה חֲזִילָה דְהַהוּא זְבָחָה דְזַכְּרֵי לְהָאֵי דְבָתִיב,** (ישעה נח) **או תַּתְעַנֵּג עַל יְיָ, עַם יְיָ לֹא בְתִיב, אֲלֹא עַל יְיָ. מַאי עַל יְיָ.** **אַתָּר דַעֲלָאֵין וַתְּפָאֵין אַתְמַשְּׁכָן מִגִּיה, וַתְּאַבֵּין לְהַהוּא אַתָּר, דְבָתִיב,** (מהלים קכא) **מַאיְנָן יָבָא עֹזֶר. וְבָתִיב,** (דניאל ו) **וְעַד עֲתֵיק יוֹמִיא מִטָּה וְקָדְמוֹהֵי הַקְּרֻבָּה. וַתִּיאָזְבַּתָּא וַעֲגֹנָא דְצִדְיקִיא, לְאַסְטְּבָלָא לְהַהוּא יוֹנָא, דְכָל יוֹנָא מִגִּיה נְפָקָא, וַאַתְמַשְּׁכָן מִגִּיה בְּלֵ אִינּוֹן בְּתָרִין.**

הַזָּהָר רַבִּי שְׁמֻעֹן, תְּגִינֵּן בְּהָאֵי קְרָא או תַּתְעַנֵּג עַל יְיָ, סֹפִיה דְקָרָא מָה בְתִיב, וְהַרְבָּבָתִיךְ עַל בְּמֹותֵי אָרֶץ, עַל הַהוּא אַתָּר דְאַקְרֵי בְּמֹותֵי אָרֶץ,

לשון הקודש

וַיְשִׁם. אֲשֶׁר יְחַלְקוּ שֶׁל אֹתוֹ צְדִיק וּבְתוֹב (דניאל ו) וְעַד עֲתֵיק הַיּוֹם מִגַּע וּלְפָנָיו הַקְּרִיבוֹתָה וַתְּשַׁקֵּת וַעֲנַג הַצְדִיקִים לְהַסְטֵבֵל לְאֹתוֹ זַיִן, שֶׁבֶל זַיִן יוֹצֵא מִמְנוֹן, וּמִמְנוֹן גַּמְשָׁכִים בְּלֵ אֹותָם הַפְּתָרִים. עוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמֻעֹן, שְׁגִינֵּנוּ בְּפָסֹוק זֶה או תַּתְעַנֵּג עַל הַזָּהָר. לֹא בְתוֹב עַם הַזָּהָר, אֲלֹא עַל תַּתְעַנֵּג עַל הַזָּהָר. מַה זֶה עַל הַזָּהָר? מִקּוֹם שְׁעַלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים גַּמְשָׁכִים מִמְנוֹן וַתְּאַבֵּים לְאֹתוֹ מִקּוֹם, שְׁבַתּוֹב (מהלים קכא) מַאיְנָן יָבָא עֹזֶר.

אֲיַהוּ לְעִילָא מֵהָאֵרֶץ, וְהַהְוָא אַתָּר דָאָקָרִי בְמֹתִי אָרֶץ, הַיְינוּ שְׁמִים. וְהַיְינוּ דְבָתִיב עַל בְמֹתִי אָרֶץ.

עַל יְיַ אָמֵר ר' אָבָא, אָז תִשְׁבֶן לֹא בְתִיב, אַלְאָ אָז תִתְעַנֵג עַל יְיַ, הַיְינוּ שְׁמִים. דְבָתִיב, (תְּהִלִים נ) רֹמֶה עַל הַשְׁמִים אֱלֹהִים. וְהַרְכְּבָתִיךְ עַל בְמֹתִי אָרֶץ, הַיְינוּ אָרֶץ הַחַיִם, מִפְשְׁטוּ דְבָתִיב עַל בְמֹתִי, לְאַכְלָלָא צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, דָאָקָרִין בְמֹתִי אָרֶץ, וְהַיְינוּ שְׁמִים דְלֹעִילָא, וְאָרֶץ דְלֹעִילָא. וּמְלָה דָאָמֵר ר' שְׁמָעוֹן, הַכִּי הַזָּא, וּכְלָא חַד, דְבָתִיב וְעַד עֲתִיק יוֹמִיא מַטָּה וְגוֹן, וּכְלַ הַגִּי מַיְלִי לְאַתָּר חַד סְלִקָּיוֹן.

אָמֵר ר' אָבָא לְרַבִי שְׁמָעוֹן, לִימָא לֵי מָר, הָאֵ קְרָא כּוֹלִיה, בְמַאי אָוקִימְנָא לֵיה, דְבָתִיב אָז תִתְעַנֵג עַל יְיַ וְהַרְכְּבָתִיךְ עַל בְמֹתִי אָרֶץ

לשון הקודש

לְמַעַלָה מֵהָאָרֶץ הַזָּו. וְאָתוֹ מָקוֹם לְהַכְלִיל צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם שְׁנָקְרָאוּ בְמֹתִי שְׁנָקְרָא בְמֹתִי אָרֶץ, הַיְינוּ שְׁמִים, וְהַיְינוּ אָרֶץ, וְהַיְינוּ שְׁמִים שְׁלָמָעָלה וְאָרֶץ שְׁבָתוֹב עַל בְמֹתִי אָרֶץ.
עַל ה' – אָמֵר רַבִי אָבָא, לֹא בְתִיב אָז תִשְׁבֶן, אַלְאָ אָז תִתְעַנֵג עַל ה', הַיְינוּ הַיְמִים מַגְיעַ וְגוֹן, וּכְלַ הַדְּבָרִים הַלְלוּ עַוְלִים לְמָקוֹם אָחֵר.
אָמֵר רַבִי אָבָא לְרַבִי שְׁמָעוֹן, יָאמֵר לֵי מָרוּן, פְסוֹק זֶה בָלוּ בְמָה בָאָרְנוּ אָתוֹ, אָרֶץ הַחַיִם, מִפְשְׁטוּ שְׁבָתוֹב עַל בְמֹתִי,

והאַכְלָתִיךְ נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ . אָמֵר לֵיה, הָא כֵּלָא אָתָּמֶר, דְתַפְנוֹקָא וְעַדְזָנָא עַל יְדֵי בְּתִיב, אַתָּר דְאַיְהוּ לְעַילָּא. זְכֻתִיב וְעַד עֲתִיק יוֹמִיא מְטָה וְגוּ. עַל בְּמַתִּי אָרֶץ בָּמָה דְאָתָּמֶר.

והאַכְלָתִיךְ נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ . בָּמָה דְבְתִיב, (בראשית כ) וַיִּתְן לְךָ הָאֱלֹהִים מַטָּל הַשָּׁמַיִם וְגוּ, וְהִינֵּנוּ נְחַלָּת יַעֲקֹב. וּבְרִבְתָּא דְבָרִיךְ יִצְחָק לְיַעֲקֹב. עַל הָאֵי שָׁמַיִם קָאָמֵר. וּבְרִבְתָּא בְּבִרְכָתָא, דְזִמְינֵין בְּנוֹי דְיַעֲקֹב, לְאַחִיא בְּהַהְוָא טַלָּא לְזִמְנָא דָאָתִי, דְבְתִיב וַיִּתְן לְךָ הָאֱלֹהִים. לְךָ וְלֹא לְאַחֲרָא. מַטָּל הַשָּׁמַיִם, דְבִיה וּמִגְנֵין מַתִּיא לְאַחִיא לְזִמְנָא דָאָתִי, דְגַפְיךְ מַעֲתִיקָא לְזִעְרָא דָאָפִין, וּשְׂרִיא בְּהָאֵי שָׁמַיִם. אַסְטָבָל ר' אָבָא וְאָמֵר, הַשְׁתָּא אַשְׁתְּפָע בְּלָא וְאַשְׁתְּבָח דְבִרְכָתָא דִיַּצְחָק, עַלְאהָ מִמְּאי דְחַשְׁיבָנָא.

לשון הקודש

שְׁבָתוֹב או תְּתֻעֵג עַל ה' וְהַרְכָּבָתִיךְ עַל בְּמַתִּי אָרֶץ וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחַלָּת יַעֲקֹב שְׁבָרוֹד יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב, עַל הַשָּׁמַיִם הַלְלוּ הָוָא אָמֵר, וּבְרוּכוּ בְּבִרְכָה, שְׁעִתִידִים בְּנֵי יַעֲקֹב, לְהַחֲיוֹת בָּאוֹתָו טָל לְעַתִיד לְבָא, לְמַעַלָּה, וּבְתוֹב וְעַד עֲתִיק הַיָּמִים מְגַעֵּע. עַל בְּמַתִּי אָרֶץ, בָּמו שְׁנַתְבָּאָר. וְהַאֲכָלָתִיךְ נְחַלָּת יַעֲקֹב אָבִיךְ, בָּמו שְׁבָתוֹב (בראשית כ) וַיִּתְן לְךָ הָאֱלֹהִים מַטָּל הַמְתִימִים לְהַחֲיוֹת לְעַתִיד לְבָא. שְׁיוֹצָא מַהְעַתִיק לְזִעְיר אָגְפִין וְשָׂרָה בְּשָׁמַיִם